

РЕШЕНИЕ

№ 12160

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2162** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.12 от Закона за чужденците в Република България, вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от 11.02.2026 г. на Л. К., гражданин на А., [дата на раждане] в Е., А., чрез процесуален представител, срещу отказ с изх. №5364р-28058/04.12.2025 г. на Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя в Република България на основании чл.24и ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че оспорваният отказ е незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и при противоречие с материалния закон. В жалбата и в представените писмени бележки са изложени твърдения, че е неправилно административният орган се е позовал на отказа за виза Д, предвид обжалването и по съдебен ред, като се твърди, че оспорваният акт е немотивиран и е нарушен принципа на съразмерност по чл.6 АПК, предвид липсата на баланс между целта на акта и засегнатите права и интереси на жалбоподателя. По същество се иска отмяна на обжалвания акт и присъждане на направените разноски по делото, за което представя в съдебно заседание списък на разноските и договор за правна помощ.

Ответникът в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна, като счита, че административният орган е спазил изцяло административнопроцесуалните правила и правилно е приложил материалния закон, предвид отрицателното становище на ДАНС. По същество моли

жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в съдебно заседание, респ. не взема становище.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Не се спори по делото, че административното производство е започнало по заявление рег. № П-9008/ 23.07.2025. /л.29 и сл./ за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.24и ЗЧРБ- "Разрешение за продължително пребиваване, и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. "

Към заявлението са приложени следните документи: копие на страница от документ за самоличност, договор за строителство, нотариален акт, трудов договор от 14.07.2025г. между „Веста строй БГ“ ЕООД и жалбоподателя и длъжностна характеристика, декларации от В. Д. в качеството на управител на „ВЕСТА СТРОЙ БГ“ ЕООД.

Заявлението, ведно с приложените към него документи, е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ), относно предоставяне на достъп до българския пазар на труда и на Държавна агенция за национална сигурност (ДАНС). Агенция по заетостта дава положително становище № М-17159/05.08.2025г. /л.20/ за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда Л. К., гражданин на А., [дата на раждане] в Е., А., при работодателя „ВЕСТА СТРОЙ БГ“ ЕООД.

Изискано е становище от ДАНС, които с писмо, приложено в секретния том по делото са уведомили дирекция „Миграция“ за изразеното отрицателно становище.

Административният орган е извършил справка в Националната визова информационна система (НВИС), от която е установено, че за чужденеца е постановен отказ за издаване на виза Д.

При така установените факти, Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР е постановил отказ с изх. №5364р-28058/04.12.2025 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като е посочил, че за Л. К., гражданин на А., [дата на раждане] има постановен отказ за виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“ и съгласно §2г ДР на ЗЧРБ ДАНС е предоставила отрицателно становище в автоматизираната информационна система „Единен регистър за чужденци“ поради което не са изпълнени условията на чл.24и и чл.22 ал.4 ЗЧРБ за предоставяне на право на продължително пребиваване тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“

По делото е представена заповед №5364з-3306/07.12.2022г. на Директора на дирекция „Миграция“, видно от която е изменена заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на Директора на дирекция „Миграция“, като е създадена т.1.1. с текст „Прекратяване на административните производства по предоставяне право на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване“. Представена и заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на впд Директора на дирекция „Миграция“, видно от която са делегирани на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. /л.18/

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147,

ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Отказът е издаден от компетентен орган- по силата на чл. 57, ал. 1 от ППЗЧРБ, на Директора на Дирекция " Миграция" или оправомощените от тях длъжностни лица е предоставено право да разглежда документите на чужденеца за предоставяне право на пребиваване. Видно от представените по делото доказателства – заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на впд Директора на дирекция „Миграция“ са делегирани на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. Предвид изложеното, съдът установи, че към датата на издаване на процесния акт – 04.12.2025 г. комисар Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР е притежавал необходимата компетентност и правомощия да издаде оспорвания акт.

Оспореният индивидуален административен акт е постановен в съответствие с изискването на чл. 59 АПК за форма. Отказът съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и- чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ. Отказът е мотивиран, като е изпълнено условието на нормата на чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ -отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване.

Горното налага извод за съответствие на оспорения административен акт с изискванията за форма, установени в нормата на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК.

В тази връзка неоснователни са възраженията в подадената жалба, че оспорваният акт е лишен от мотиви- напротив в него ясно и конкретно е посочено, че се отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя, предвид не само отказаната виза Д, но и с оглед отрицателното становище на ДАНС.

Съдът не установява допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 АПК. От доказателствата по видно, че административното производство е инициентирано с подаване на заявление предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като към заявлението са приложени законовоизискуемите документи. Спазена е процедурата по чл.26 ал.11 ЗЧРБ, съгласно която дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, заедно с приложените документи, като по същия начин се процедира с изпращането на заявленията и приложенията и до ДАНС, която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 – в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. Начина, по който са изпратени документите, респ. начина на получаване на официален отговор от запитаните институции е без значение с оглед на това, че е спазена законовоизискуемата процедура по съгласуване с тях и те са дали цитираното в отказ становище- от ДАНС –секретен том и на 05.08.2205г.-от Агенцията по заетостта /л.20/.

Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В нормата на чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ са визирани предпоставките, при наличието на които се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26, като по т. 23- е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни/ в конкретния случай е налице представяне на неверни данни.

За да издаде оспорения отказ Директорът на Дирекция "Миграция" – МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

Съгласно чл.24и ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" е необходимо, по отношение на кандидата да са налице едновременно две обстоятелства. Първо, същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и второ да притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване. По отношение на Л. К., към момента на постановяване на оспорения отказ е било налице само първото условие – Агенцията по заетостта е предоставила положително становище за наемането му на работа от страна българския работодател "ВЕСТА СТРОЙ БГ" ЕООД. След подаване на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване ДАНС предоставят своето становище, което е получено в дирекция "Миграция" /секретен том/. В писмото на ДАНС е изразено отрицателно становище за жалбоподателя и предвид разпоредбата на чл.22 ал.4 ЗЧРБ административният орган при преценка за издаване на разрешение е обвързан от задължителния характер на становището на ДАНС. В тази връзка е обосноваван извода, че както към момента на издаване на оспорения отказ, така и към настоящия момент чужденецът не отговаря на условията за разрешаване на право на продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

На следващо място, съдът обосновава извод, че отказът не нарушава съществено принципите на съразмерност, предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК, съгласно които административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди явно несъизмерими с преследваната цел. В случая намира приложение нормата на чл.22 ал.4 ЗЧРБ и административният орган е постановил отказа при условията на обвързана компетентност. Предвид изложеното, направените възражения от страна на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

По изложените съображения оспореният отказ е постановен при правилно приложение на материалния закон, съобразно преследваните с него цели и без да е допуснато нарушение на принципа за пропорционалност по чл. 27, § 2 от Директива 2004/38/ЕО. В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски,

представляващи юрисконсултско възнаграждение за една инстанция в размер от 70 евро /седемдесет евро/ съгласно изменението на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в сила от 01.10.2025 г.

Предвид гореизложеното и основание чл.172 ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 11.02.2026 г. на Л. К., гражданин на А., [дата на раждане] в Е., А., чрез процесуален представител, срещу отказ с изх. №5364р-28058/04.12.2025 г. на Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основании чл.24и ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Е. Л. К., гражданин на А., [дата на раждане] в Е., А. да заплати на Дирекция "Миграция" – МВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 /седемдесет/ евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: